

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischei Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendők az előfizetési díjak.
nyilváltér és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppelk A.
-Általános Tudósító- hirdetői osz.
tálya Budapest.

Hirdetések jutányosan számitattanak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyilváltér petitsora 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Szeccesszió.

Szószerinti értelme: kiválás, kiválás a megszokottságból, a tömegből. Új országotja a művészetnek. Így értelmezik most is a francia festők, akik a szeccessziót megteremtették. Szabályokba foglalni azt, mi a szeccesszió, nem lehet. Nemcsak azért, mert minden művészi egyéniségnek jogában áll a maga egyénisége szerint felfogni a szeccessziót, de azért is, mert még ifjú és kiforratlan ez az új irány.

A klasszicizmus, romantizmus és naturalizmus után eljött most a szeccesszió világa a művészetben, de a műveltségben és a tudományokban is. A klasszicizmus az ókor művészi alkotásait utánozta és tökéletesítette, a romantizmus a mindennapi élet valóságába belevitte a szép és nemes valótlan, az ideálist, a tökéletest megközelítő nagyságot és jóságot; a naturalizmus a vérpiros igazságok, az emberi gyengeségek és erények híri hírdetője most üli diadalát a földön; de már fel-felhangzik az üdvvilág, melylyel a szeccesszió fogadják, az ember egyéniségének legtitkosabb és legelrejtettebb geniális megnyilatkozásának megtestesítőjét.

Van a Nemzeti Múzeumban egy kép, Stuck német festő műve. Ha a szem megszokja a színezés homályosságát, egy szfinxet lát, csak a felső nőtest vehető ki tisztán, a hátsó állatstestet elnyeli a homály. A szfinx előtt egy hatalmas izomzatú férfi térdel, ki fejét egy hasonlíthatatlanul tökéletes pózban emeli a szfinx fejéhez és ajkuk egy leirha-

tatlanul mámorító csókban forr össze. Ami élet van bennük, a mind lobogó lánggal ég ebben a csókban, az mind megdöbbenő erővel nyilvánul. A szfinx karmaival magához szorítja a férfit, a karmok egygyé olvadnak, szinte belemélyednek a férfi testébe. Ez meg öntudatlanul, lelkét és erejét elveszítve, gyöngén, mint a csecsemő és forrón, mint a vulkán csüng a szfinx ajkán. Ez a csók a szerelem, a szerelem hatalma a nő hatalmában, aki boldogul teszi vagy tönkre teszi a férfit, aki erősebbnek és eszebbnek teremtett nálánál. Ez a kép a férfi és nő közötti viszony. Megérti mindenki. Ez a szeccesszió . . .

Nincs igazuk azoknak, akik kigyót-bekát kiáltanak a szeccesszióra. Új irány ez, melynek létjoga van, épp úgy, mint az eddigieknek. A szeccesszió a testészetben, az irodalomban és egyáltalában minden művészetben, de még a gyakorlati élet alkalmas nyilvánulásaiban méltán követelhet helyet, megértést és elismerést magának.

S ami sok tekintetben újat állja ennek, annak az az oka, hogy értelmetlen emberek rítul visszaelnek a szeccesszió udonságával. Tehetség nélkül szűkölködő írók, művészek, műiparosok, de még a szabók is minden badarságra, aminek koponyájuk életet adott, újabban ráfogják, hogy az szeccesszió. Az elbeszélés, melyben a szereplő alakok a fejük tetején járnak, a vers, melynek nincs se füle, se farka, a festmény, melyben nincs egy helyes vonás, a ruha, amely ríktó és izléstelen, a nyakkendő, mely lehetetlenül van megkötve, ház, amely otrombán van

czifrázva, az mind, mind szeccesszionista izü. A szeccesszióval való visszaélés kaczagató, megbotránkozató és örült divata ma már a Kárpátoktól Adriáig tombol. Szeccesszióval ébred és alszik a divatbábtól a kontárig minden üres ember. És igen sok ezere megy az ő számuk.

Természetes, hogy a művelt észű és lelkületű embernek, ha látja, mit művelnek e rosszindulatú imitátorok a szeccesszióval, elmegy tőle a kedve és sokszor elitéli az új irányt, mely a majmolás ezen új ágát honosította meg.

De hát ez csak futólagos jelenség. Minden korszakalkotó új iránynak kell kellett küzdeni az értelmellenség, az ostobaság és rosszindulat áradatával. Rövid időn belül ez az áradat is meg fog szünni s felhőtlen égből diadalmasan fog letűzni a szeccesszió napja a világra, melyet a művészet nem mesít meg.

Az alispáni jelentésből.

Méltóságos Gróf Főispán Ur!

Tekintetes törvényhatósági bizottsági közgyűlés!

Az 1886. évi XXI-ik t.-cz. 68. §-a s) pontjának, valamint az eddigi gyakorlatnak megfelelően, van szerencsém vármegyénk közigazgatásának és az ezzel összefüggő ügyeknek állapotáról szóló jelentésemet; mely ezen évi január hó 1-től július hó végéig terjedő időszakot foglalja magában, — a következőkben tisztelettel előterjeszteni:

TÁRCZA.

A kik nem látnak színlapot.

A jó multkor találkoztam Guszti barátommal az utcán. Színházi láteső volt a nyakába akasztva.
— Hová? — kérdeztem tőle.
— A Nemzeti színházba.
— Mit játszanak ott?
— Nem tudom.
A válasz meglepett. . . . Sohsem hittem volna, hogy vannak emberek, akik színházba mennek, mielőtt a színlapot megtekinték. . . . Pedig Gusztit úgy ismertem, mint lelkes műpártolót, aki gyakran vitatkozott velem a színművészetről.
Jó mulatást kívántam neki és eltávoztam. Később úgy esett, hogy az előadás vége felé én is bementem a színházba, mert megtudtam, hogy három egyfelvonásos megy s még a harmadikat megszakítás nélkül élvezhetem.
Előadás után megint találkoztam Gusztival.
— En nem értem, hogy miféle rendezés van itt megint! — szólt hozzám indignálódva.
— Hogyan érted ezt?
— Hát ugy, hogy X. színész az első felvonás végén meghalt, a második felvonásban megint más szerepet játszik.
— Micsoda második felvonás?
— Hát a darab második felvonását.
— De melyik darabnak te szerencsétlen?

— Hát a melyiket éppen most adtak!
Erre már kitört belőlem a kaczagás.
— Hát nem tudod, mit adtak?
— Nem én!
— Három darabot egy-egy felvonásban
Guszti előrestelte magát s köszöntés nélkül tovább sietett.
Azóta volt alkalmam tapasztalni, hogy nem Guszti az egyetlen, a ki nem olvas színlapot.
A minap, mikor kijöttem a színházból, egy öreg ur állott elém. . . . Jól ismertem őt, mert majdnem naponként látom egy földszinti zártszékben ülni és — szundikálni.
— Ugyan, fiatal barátom! — szólt barátságosan. — Nem mondaná meg, hogy micsoda darabot adtak ma?
— Hát nem tetszik tudni?
— Nem én! Már százszor fölvettem magamban, hogy megnézem a színlapot is, de mindig elfelejtem
— Hisz most már mindegy önnek!
— Nem mindegy, mert otthon a fiam mindig megkérdezi tőlem, s én sohasem tudom megmondani.
— A Bölcs Nathán premíerje volt ma!
— Ugyan kérem, írja be ide a jegyzőkönyvembe, mert elfelejtem, bizony isten elfelejtem
Sokkal mulatságosabb eset volt az, amely velem a Pannóniában történt egy színházi est után.
Egy öreg barátom mellé kerültem, a ki rögtön az előadásra terelte a beszéd fonalát.

— Hát hogy mulatott a színházban, bátyám? — kértem tőle.
— Pompásan! Sohasem láttam kellemesebb darabot ennél az Egér-nél. Pailleron nekem már számos kellemes estét szerzett.
— Pailleron kétségkívül kitünő színműrő s az Egér-ben én is legkedvesebb darabomat látom. De ma nem azt adták.
— Ne tréfálg, öcsém.
— Eszemben sincs!
— Na-nal Most az egyszer nem csavarod el az én öreg fejemet! Megnéztem a színlapot! Csillag Teréz pompás volt!
— Hát megnézheti, bátyám, még egyszer! Itt van!
— Nézzük hát, no!
— Kedd, november 6. A kis szórakozott Barrier és Gondinet.
— Hát azok a hunczutok mért akasztották ki a Nemzeti színháznál Az egér színlapját.
— Ott is csak ez volt kiragasztva!
— De ne izélj öcsém, mondom, hogy előadás után megnéztam; ott láttam a saját szememmel!
— Előadás után?
— Igen!
— No akkor az a hólnapi színlap volt.
— A hólnapi? Az ördögbe . . . az meglehet!
Leggyakoribb a tévedések e vigátságú darabváltásoknál, különösen mikor X. Y. kassaszojy hirdelen bereked.

A felnöttek közegészségi állapota általában elég jó, sőt a két utolsó hónapban kifogástalan volt. Igaz ugyan, április- és májusban a tapolczai és z-szent-gróti járásokban az influenza még uralkodott, de enyhe lefolyással s minden súlyosabb szövődmény nélkül. A csáktornyai járásban és N-Kanizsa r. t. városban a hólyagos himlőnek néhány esete mutatkozott, de az elsőfokú egészségügyi hatóság dicséretre méltó szigorú intézkedésével eme ragályos bántalom tova terjedésének gát vette. Ezeket kivül a légző- és emésztő szervek hurutos bántalma, váltóláz, szörványosan észleltetett, de ezek is a legenyhébb tünetekkel s így a legnagyobb gyógyulási százalék mellett végződtek.

A gyermekek közegészségi állapota május és júniusban nem volt teljesen kielégítő, nem a gyakoribb megbetegedések miatt, hanem azért, mert míg a kanyaró, vörheny és fültömrigyöl több helyen járványosan lépett fel, addig a bélhurut szörványosan mutatkozott.

Szemcsés ködhártyaló, mely a perlaki, csáktornyai és alsó-lendvai járásokban tájkórosan uralkodik, a többi járások és r. t. városokban szörványosan fordul elő, a félévi kimutatás szerint 2417 számmal szerepel, ebből gyógyult 343, távozott 16, gyógykezelés alatt maradt 2058.

A trachoma gyógyulási százaléka kevés ugyan, ennek oka azonban az, hogy eme bántalom ellen kizárólagos gyógyszerünk nincsen, mai eljárásunk mellett annak gyógyítása nemcsak hosszadalmas, hanem fájdalmas is; éppen azért a nép türelmét vesztli s idegenkedik a rendelési helyen pontosan megjelenni és így veszélyeztetni nemcsak önmaga látását, hanem mások egészségét is, habár a hatóságok ugyszólván a lehető leggyorsabban nézve, hogy a nép eme közönyét megszüntessék, mely mellett kívánatos volna még az is, hogy a trachomásokokat kezelő orvosok odaadó működésükért méltányos elismerésben részesüljenek.

Rendőri bonczolat teljesített 18-szor, külső hullaszemle rendőri tekintetből 41-szer, súlyos tetisértés bejelentetett 15, öngyilkosságot 19 egyén követett el, véletlen szerencsétlenség általi halálnak 34 egyén esett áldozatává, 13 elmebeteg szállítottatott kórházba, veszett eb által 5 egyén maradt meg, kik véddőlás céljából a budapesti Pasteur-féle

intézetbe szállítottak; — szerencsétlen születés előfordult 3 esetben; hét éven aluli gyermekek gyógykezelése elmulasztott 183 esetben.

A vármegye főorvosa a tavasz és nyár folyamán a perlaki, csáktornyai, alsó-lendvai és zala-egerszegi trachomás betegeket egyenkint, ugyszintén a zala-egerszegi és nagykanizsai gyógyszerárakat jó eredménnyel, valamint a kezelhelyi, hévizi és bal-füredi fürdőket megvizsgálta. — A hévizi gyógyfürdőnél tapasztalta, hogy míg az ottani bérlő a múlt évben közegészségügyi tekintetből tett kifogásokat pótolni igyekszik, addig a balaton-füredi hiányos kutkezelése és csafornázása megszüntetésére nézve semmi sem történt.

Május hónap folyamán a csabrendeki főlk gyógyszerár a közlorgalomnak átadott, a dobronoki körorvos, ki állását a megélhetés nehézsége miatt elhagyni akarta, előterjesztésemre a trachomás betegek gyógykezeléséért a nagymélt. m. kir. Belügyminiszterium által évi 300 frt segélyben fog részesíttetni. Végre a nagym. m. kir. Belügyminiszterium szintén előterjesztésemre Alsó-Lendván egy állandó trachoma kórházat szándékozik felállítani, melynek megvalósulását egyedül a megfelelő helyiség előteremtése késlelteti.

A hasznos házi állatok közegészségi állapota teljesen kielégítőnek nem mondható, mert míg az év első hónapjaiban, a sertésvesz kivételével, a házi állatok közt semmiféle betegség nem fordult elő, addig április, május, június és július hónapokban a vármegye több községében lépfenébeni elhullások, veszettség, rühkór, a loállományban a tenyészbenáság és a kanczák közt a hólyagos kiütések több esete fordult elő.

A sertésvesz hol itt, hol ott, — egymástól legtávolabb eső helyeken, hol minden ragályozásnak esete ki van zárva, — üti fel fejét, s folyton szaporodik ugyannyira, hogy még május hónapban a vármegyének csak 7 községe, július hó végével már 44 községe volt zárlat alatt.

A szarvasmarha jártati és kereskedelmi forgalmát illetőleg tisztelettel jelentem, hogy folyó évi január hó 1-től július 31-ig a központból az illető községi megbízottak részére kiadott 157.688 darab 5 kros és 52.808 darab 3 kros marhajárleti úrlap, melyekért

9468 frt 64 kr. szolgáltatott át a m. kir. adóhivataloknak.

A folyó évi január hó 1-től július hó 31-ig a vármegye területén előfordult tüzesetek száma 103 volt, melyeknél az összes elhamvasztott érték, a hivatalos kárfelvételi jegyzőkönyvek szerint 116.903 frt 90 krt tett ki, ebből biztosítva volt 78.517 frt 50 krnyi érték, s így a biztosítatlanul szenvedett kár 38.386 frt 40 kr-ra rug.

A tűz keletkezésének oka a teljesített vizsgálatok szerint 23 esetben gyújtogatás, 24 esetben gondatlanság, 5 esetben villámcsapás és 51 esetben kideríthetetlen volt.

A személy- és vagyonbiztonságot illetőleg tisztelettel jelentem, hogy Kolompár Hebegő Muki kőbörzsigány, ki pénz és ruhanemű lopással vádoltatott, folyó évi július hó 16-án éjjeli fél 1 órakor a pozvai erdő szélén egy gabona kepében Kolompár Mária ágásával feltaláltatott, s a mint őt a járőr letartóztatni szándékozott, ellenszegült, mire a járőr őt egy szuronydöfessel megsebesítette, minek következtében július 20-án meghalt, ágyasa pedig a z-egerszegi kir. ügyészségnek átadott.

Folyó évi július hó 18-án este fél 9 óra tájban Nyáry Kálmán pölöskei ispánhoz egy ismeretlen egyén beállított azzal, hogy a barnaki majorból jött, hol ő béres, az ottani gazda parancsára bejelenteni, hogy a bika megdöglött, a husával mit csináljanak. Az ispán őt barnaki béresnek el nem ismervén, felelősségre vonta, mire az ismeretlen dolmányja alól egy forgópisztolyt vett elő, az ispán mellének szegezte tőle pénzt követelt; az ispán neki lárcajából 5, neje pedig 14 frtot átadott; az ispán fia a történet láttára a szobából kiugrott, kire az ismeretlen egy lövést tett, de nem talált, s félve, hogy a kiszabadult fiu a cselédséget fellármázza, a pölöskei erdőbe menekült. A csendőrség által erélyesen megejtett nyomozás után sikerült a tettest Sohár Pál hahóli illetőségű rovvolt multu egyénben felfedezni, aki midőn a gálosi majorban letartóztatni szándékolatott, fegyveresen ellenszegült, amennyiben az egyik csendőrt meglötte, mire a csendőr járőr által agyonlövetelt.

A fentebb elősorolt sajnos eseteken kívül fordultak még elő a vármegye egész területén a betörések és apróbb lopások, valamint a kisebb tolvajlások számos esetei; letteseiben azonban a csendőrség által részben kinyomozva az illetékes hatóságoknak átadattak, részben nyomozás alatt állanak.

A m. kir. csendőri őrzáratok által a lefolyt időszak alatt letartóztatva lett: gyermekgyilkosságért 1. szándékos emberölésért 2. rablásért 4. gyújtogatásért 10. az emberélete- és testi épsége elleni cselekményért 8. vagyon elleni cselekményért 10. közbiztonság, közrend és közszemérem elleni kihágásért 110. lopásért 81 egyén.

(Vége köv.)

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A királyné halálának évfordulója.** Ma van dicsőült Erzsébet királyné halálának évfordulója. Holnap — 11-én — d. e. 9 órakor a ferencziek templomában a megboldogult királyné lelki üdvéért gyászistenistisztelet fog tartatni. — Az izr. imaházban a gyászistenistisztelet 14-én tartatik meg.

— **Köszönetnyilvánítás.** A magyarországi Tanítószeg nevében Méltóságos Tolnai gróf Festetics Jenő urnak a »Magyar Tanítók Háza« céljaira nyújtott kétszáz forint-

Egy operai előadás után J. urral találkoztam, aki nem szűnt meg előttem sajnálni Wagnert.

— Szegény Wagner! Micsoda erőszak! Milyen otromba zenekar! — sóhajtott egymásután.

De miért mondja ezt? — kérdém végre.

— Igazuk van a németeknek, ha azt mondják, hogy barbárok vagyunk! Csárdás kell nekünk, nem Wagner zenéje.

— Én nem értem, hogy mit akar mondani?

— Hát ön nem szörnyűködik el rajta! Így elolvaszítani a világ legszebb operáját a Lohengrint.

— Most még kevésbé értem önt.

— A mai előadásért megérdemli az operaház, hogy eltűrüllessék a föld színéről.

— De miért?

— Hát ez Lohengrin volt?

— Nem, a Traviatát játszották helyette.

— Ugy-e? Mondtam!

— Igen, mert a Lohengrint a primadonna rekedsége miatt elhalasztották.

— El! ...

A nagy Wagnerista elnémult, s rögtön arra terelte át a beszédet, hogy mit szólok a pénzügyi expozéhoz.

Utóljára hagytam azt a legérdekesebb esetet, mely egy kiváló vidéki színésszel esett meg.

Dani bátyánk a delután vig komániában töltötte el, s egészen elfelejtette, hogy neki játszania kellett azon a napon.

— Te Dani! — szólította meg valaki ugy fél hét óra tájban. — Nem mégy a színházba?

— Minek?

— Ma este játszandó kell! Rajta vagy a színlapon.

— Tyhű, az árgyelusát! — kiáltott az öreg s rohant a lakására, hogy összeszedje a szükséges holmikat.

Mikor hazatért, akkor vette észre, hogy nem tudja, mit játszanak. Már nem volt késedelmezésre idő. Felpakolt egy hamleti bársonyköpenyt, hosszú lovagszimat meg egy kardot s rohant a színházba.

Pont hét óra volt, mikor odaért.

— Mit játszunk? — kiáltott lihegve a rendezőhöz.

— Siessen már! A második jelenés az öné!

— De miféle darabban?

— A Falu rosszában Gonosz Pistát.

Az öreg kifordította a hamleti köpenyt s a bársonnyal befelé fordította magára. A köpeny szörnyen összefoldozott bélése imponált a publikumnak, meg a lovagszima is és Dani bátyánk eljátszotta szerepét minden baj nélkül.

Csak husz forint bírságot kapott, mert báránnyór sapka helyett egy kifordított parókat tett a fejére.

Gelléri Miksa.

nyi kegyes adományáért a leghálásabb köszönetemet hátkorkodom nyilvánítani. Csáktornya, 1899. szept. 7. Mencsey Károly a »Muraközi Tanítókör« h. elnöke.

— **Dr. Krasovecz Ignác** (b. főorvos és csáktornyai járásorvos svajci utjából hazakeresztvén, orvosi működését ismét megkezdte.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatási miniszter Salgó (Stern) József okl. polg. isk. tanítót, ki régebben a csáktornyai tanítóképzőnek volt növendéke, a bánffihunyadi áll. polgári iskolához segédtanítónak nevezte ki.

— **Kirendelés.** Kolbenschlag Béla járási főszolgabíró a muraszentmártoni üresedésben levő körjegyzőséghez Földes Imre okl. jegyzőt helyettesül rendelte ki.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásiügyi miniszter Horváth János petesházi r. kath. isk. tanítót a hodosáni áll. népiskolához tanítónak nevezte ki.

— **Eljegyzés.** Sosterics Elek miksavári tanító jegyet váltott Podgorjen (Vasm.) Sági Márton tanító leányával, Ella kisszozonyival.

— **Kinevezés.** A pécsi posta- és táviratigazgatóság Janda Károly nagykanizsai lakost a csáktornyai posta- és távirati hivatalhoz gyakornokjelöltté nevezte ki.

— **Névmagyarosítás.** Andresek József légrádi illetőségű, jelenleg vázci lakos vezetőknévét Andrási-ra magyarosította.

— **Tanítóválasztás.** A murakirályi népiskolához tanítóul Hild László okl. tanítót, a csáktornyai tanítóképzőnek volt növendéke választott meg.

— **Halálozás.** Illés Ferencz bükkösi (bukoveczi) lakos, 37 éves, földmives, 2 gyermek atya, kinek 5 hét előtt a cséplőgép a kezét elkapta, hosszas szenvedés után meghalt.

— **Nyári mulatság.** Ifj. Kalkbrenner József stridói vendéglős helyiségeiben a múlt hó 25-én sikerült nyári mulatság tartott, melyen a vidékről is számosan megjelentek. A sikerült mulatság a reggeli óráig tartott.

— **Bucsuszó.** Jóbarátainknak és ismerőseimnek, kiktől Keszthelyre történt áthelyeztetésemkor személyesen bucsut nem vehettem, ez uton mondom »Isten hozza«-ot. Schlauer Antal pénzügyőri fővigyázó.

— **Elveszett.** A zalaújvári utcztól a perlaki utczáig terjedő uton egy széles arany karperec (középen gyönggyel) elveszett. A becsléset megtaláló kérieti azt e lap kiadóhivatalában átadni, hol illő jutalomban részesül.

— **Zalavármegye törvényhatósági bizottságának Zala-Egerszeg 1899. szeptember hó 11-én s folytatva tartandó közgyűlésén felvendő s vidékünk érdeklő tárgyak sorozata:** Alispáni jelentés a törvényhatóság állapotáról, — ezzel kapcsolatban a számonkérésű jegyzőkönyve. — Szent-Iványi Géza vármegyei V-ik aljegyző lemondásának elfogadása és ennek folytán a V-ik aljegyzői állásnak választás után való betöltése. — Az állandó választmány a vármegye 1900-ik évi költségvetés tervezetét bemutatja. — A megyei árvaszék 2871—i. 97. és a t. főtűgész 1159—ni. 99. sz. előterjesztése a csáktornyai községi árvaszárban felmerült és a községgel szemben bírólággal megítélt 7883 frt 29 kr. tőkéből s annak 1882. évi január hó 1-től járó 6%-os kamatából álló hiány tárgyában. — A vármegye főorvosának előterjesztése a perlaki, szoboticzai és mura-csányi körorvosi körök újabb megállapítása tárgyában. — Az alsó-lendvai járás főszolgabírája Bellatincz község képviselőtestületének a község-bírói fizetés felmérése tárgyában hozott határozatát jóváhagyás végett beterjeszti. — Az alsó-lendvai járás főszolgabírája Csesztreg község képviselőtestületének a tanítói fizetés felmérése tárgyában hozott határozatát Saly János felebbezése folytán a 34765—ni. 98-jk. 2212. sz. határozat értelmében teljesített tárgyalásról felvett jegyzőkönyvvel 38—kig. 99. sz. a. beterjeszti. — A per-

laki járás főszolgabírája Perlak község képviselőtestületének az adóbehajtási költségek tárgyában hozott 24—898. számú határozatát jóváhagyás végett 1482—kig. 99. sz. a. beterjeszti. — Kovács Károly vármegyei horvátynyelv-fordító kérénye tiszteletdíjának felmérése iránt. — A vármegye alispánjának jelentése Böles Sándor perlaki járási főszolgabíró szabadsága tárgyában. — A választott vármegyei bizottsági tagok közül az év folyamán tagsági képességüket veszített, elhunyt és leköszönt tagok helyébe teljesítőként választások határnapjának kitűzése. — Benkovecz, Pálovecz és Stefánecz községek képviselőtestületeinek községi kölcsön felvétele tárgyában hozott határozata törvényhatósági jóváhagyás végett bemutattnak. — Perlak község képviselőtestületének a Dráva-szabályozási munkálatok költségeihez való hozzájárulási összeg munkénti beszerzése tárgyában hozott határozata. — A csáktornyai járás főszolgabírája Örség község képviselőtestületének kisorsolt regale kötvényének értékesítése tárgyában hozott határozatát törvényhatósági jóváhagyás végett beterjeszti. — A kanizsai járás főszolgabírája Légrad és Szeptetnek községek képviselőtestületeinek ingyenes népkönyvtárak felállítására tárgyában hozott határozatát törvényhatósági jóváhagyás végett beterjeszti. — Dr. Braun Nándor alsó-domborui lakos, községi orvos, orvostudori oklevelének kihirdetése.

— **Adományok.** A légrádi önk. tüzoltó-egylet diszajszájára a következő urak és hölgyek voltak szívesek adományozni: Gadó Mátyás 5 frt. Neusinger Béla 1 frt. Löfler János 1 frt. Szubics Kuzmán 1 frt. Szabó István 1 frt. Horváth Mihály 50 kr. Mesnyák József 50 kr. Fallér János Murakeresztur 50 kr. Malovecz Gyula N.-Kanizsa 1 frt. Grünfeld József 50 kr. Goldschmidt József 1 frt 20 kr. Özv. Neusinger Jánosné 50 kr. Kasztl Géza 50 kr. Ferenczy Kázmér 1 frt. Deldegano János 50 kr. Lausch Lipót 1 frt. Friedfeld Miksa 2 frt. Friedfeld Henrik 1 frt. Lisziák György 50 kr. Vodicsek Kati 30 kr. Misner Sándor 1 frt. Weis Izrael 20 kr. Matkovics Mihály 2 frt. Vadalma Pál 50 kr. Szilvágyi Gyula 1 frt. Strehár Mátyás 50 kr. Id. Singelperger János 50 kr. Ferenczy Ede 1 frt. Goldschmidt Fülöp 1 frt. Ifj. Singelperger János 50 kr. Goldschmidt Katica 50 kr. Özv. Plohel Rezsóné 30 kr. Friedfeld Vilmos 30 kr. Herczer Joh. 1 frt. 30 kr. Özv. Haller Istvánné 50 kr. N. N. 15 kr. Özv. Topolovecz Mihályné 1 frt. Kaunné 50 kr. Kohn Jakab N.-Kanizsa 80 kr. Welisch Ignác N.-Kanizsa 20 kr., Kürschner Jakab N.-Kanizsa 50 kr. N. N. N.-Kanizsa 20 kr. Kohn Márk M.-Vid 50 kr. Pavlicz Szaniszló Szt.-Mária 30 kr. Weiss Teréz N.-Kanizsa 20 kr. Rosenberg Samu N.-Kanizsa 20 kr. Leipnik Jakab N.-Kanizsa 30 kr. Singer Samu N.-Kanizsa 15 kr. Réceai Pál N.-Kanizsa 1 frt. Német Józsefné N.-Kanizsa 20 kr. Nagy József N.-Kanizsa 20 kr. Weiss Miksa 20 kr. Kohn Samu N.-Kanizsa 50 kr. N. N. 10 kr. Pollák Nagy-Kanizsa 20 kr. N. N. N.-Kanizsa 10 kr. Pichler Gola 20 kr. Skobber Kapronca 20 kr. Benzec István Csáktornya 10 kr. Fuzak Péter Csáktornya 10 kr. Vrbanez Severin 10 kr. Lovriša István Imbriovecz 20 kr. Lublen József N.-Attak 20 kr. Vrablik János Ó-Tura 10 kr. Krupa 10 kr. Srnc Peter Trencsén 10 kr. Hrudel Lukács Csáktornya 10 kr. Mihó József N.-Kanizsa 20 kr. Govaacs Anna 10 kr. Brizmak Pál 10 kr. Babics Antalné N.-Kanizsa 10 kr. Olivashatlan aláírás 10 kr. Fiján József N.-Kanizsa 20 kr. Horváth Rókus M.-Vid 10 Samu József N.-Kanizsa 20 kr. Gyud György Kotor 15 kr. Frisicsics Vida M.-Vid 10 kr. Nagy Pál Kotor 10 kr. Ribácz György 20 kr. Markosics Ferencz A.-Dombor 10 kr. Valpatics 50 kr. Sveclec György M.-Vid 10 kr. Petrics Lipót M.-Vid 10 kr. Prislín 10 kr. Képec Ferencz 20 kr. Halvacs N.-Kanizsa 10 kr. Totola János N.-Kanizsa 10 kr. Janz né Rémus A.-Dombor 10 kr. Schwarz Rudolf Kapronca 10 kr. N. N. 20 kr. Cesnarec Jakab Kapronca 15 kr. Beck Ignác Kapronca 15 kr. Rosenberg Lipót 10 kr. Herczigonja József Kapronca 10 krajczár. (Folyt. köv.)

— **A csáktornyai anyakönyvi hivatalból.** Kimutatás augusztus haváról. — Születések: Dvorcsák Riza, Mlinarics István, Steiczner Anna, Sávól (halva született), Kozár István, Reiner Mária Hunyák Stefánia, Belletz István, Csépp Klára, Csépp Riza, Fodor Klára, Kolmanics István, Sipek (halva született), Rátájecz Mária, Dobránics István, Serjó (halva született), Vugrincics Ilona, Leszár István, Novák Riza, Prelozsnayk Riza, Kápelár Franciska, Haból Mária, Belletz István, Novák Mária, Novák Riza, Bujanics (halva született). — Házaságot kötöttek: Novák Balázs, Kmety Riza (Buzás); Prugberger László, Verbán-

csics Anna (Varasd); Reiszter István, Özv. Kerlezsa Gaborné; Hirschler József, Lustgárten Riza; Kükovecz Ferencz, Özv. Bek Irméné; Edelstein Manó, Meider Berta; Mezei Adolf, Hertenstein Julia; Zvér János, Kuzarics Zsófia. — Meghaltak: Reich Mária 47 éves, Hirschler Ernestin 17 éves, Kleinecz János 18 éves, Sipek Mátyásné 36 éves, Belletz István 7 napos, Kollarics Irméné 82 éves, Petrán Jánosné 24 éves, Kristofics András 78 éves, Özv. Megla Jánosné 75 éves, Leszár István 5 napos, Tukszár Mihályné 38 éves, Grách Mária 8 hónapos, Szieber Jánosné 60 éves, Kerják Katalin 21 hónapos.

— **A szónoklás legnagyobb mestere.** A szónoklat minden szabad népnél virágzik. Az angolok, a francia forradalom, a magyar társadalmi átváltozás korszakai kitűnő szónokokkal dicsekednek. De van egy szónok, kinek neve az újabb kor legnagyobb szónokaira szállt dicsőségképen, a legnagyobb magasztalásul. Az ó-kor szónokának neve ez, a legszabadabb föld fiát, Hellas szülöttét: Demosthenes. Beszédeiből semmi sem maradt ránk, csak hatásuk nagyságával mérhetjük művészetének erejét. — Demosthenes ékesszólásának varázsával megfordította Hellas rendjét. De a szónoklaton kívül más valaminek hatalmát is hirdeti. Az erős akarat példaképe f. S az akarat, a legnagyobb erő, a legnagyobb hatalom. Dadogának született, s vállait mindig fölraggatta. Le akarta győzni a természet és szokás hibáját, s volt rá eszköze: az erős akarat. Kavicsot tett nyelve alá, szöveget vert a falba válla fölé s úgy kezdett beszélni. Később tulkiabálta a tengert. S a pupos dadogóból Görögország legnagyobb szónoka lett. Életét és munkásságát érdekesen rajzolja a Nagy Képes Világtörténet 36. füzeté. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyet. tanár, a görögökről szóló kötet szerzője dr. Gyomlay Gyula akadémikus! Egy kötet ára díszes félbörköttesben 8 frt; füzeteként is kapható 30 krajczárjával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadónknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut. 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

Az ifjúkor válságai.

— **Oldalszúrás** nagyon heves fájdalom, mely mindig hirtelen fél föl és a mell oldalába fekszködik. Ez a fájdalom, valami sérülésnek vagy valami karakterisztikus betegségnek nyilvánulása. Gyakran a mell betegségeinek vagy a vérvesztéshez hasonló gyengeségnek a következménye. De mindenesetre a vér nagy gyengesége okozza, mely hiányos keringésével mindenfelé zavart okoz. A beteg embernek tehát elsősorban is erre kell ügyelniük és a leghatásosabb véroztító és vérajtó szert kell használniok. A Pink-pilulának ilyen esetekben csodálatos a hatása. Plaud Janka tizenöt éves varrónő Scorée-Clairvaux-ban (Vienne, Franciaország) nagy örömmel ír nekünk arról a hatásról, melyet a Pink-pilulával ért el.

— Hat év óta, írja levelében, heves oldalszúrás, idegjel és hátfájás kínozta. Ugy szenvedtem, mint a mártír és sohasem tudtam aludni. Kihányt ettem, kihánytam, és végre csak a tejt bírtam el. Már annyira elgyöngyültem és ki-mereültem, hogy orvosom atól tartott, hogy sorvádat kapok. Azonkivül heves szívdobogásban és nagy fejfájásban szenvedtem. Szerencsémre ebben az időben Pink-pilulákat kezdtem szedni, melyek tökéletesen helyre állítottak. Most friss vagyok, rózsás arczsínú, semmi bajom sincs és munkámat ismét folytatom. Ez a megbecsülhetetlen szer adta vissza életmet és egészségemet, mert félállból már a sírban voltam.

Csak a vér helyreállításra a Pink-pilulák által, idézte elő ezt a változást és elő is fogja idézni ezt a változást mindama betegségeknél, melyeknek oka a gyöngye, hig vér, mind például a vérvesztéshez, sárgaság, gyengeség, reumatizmus, ágyékfájás stb. A Pink-pilulák kaphatók Magyarországon a leghíbb gyógyszerházban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt Magyarországi franktár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerháza, Budapest, Király-utca 12.

Vasuti menetrend a csáktornyai állománál. (Érvényes május 1-től szeptember 30-ig.) a) Déli vasut. Erkek Kanizsa felől: d. u. 4:01 szmv., d. u. 12:58 gyrsv., este 8:19 vegyv., éjjel 1:07 gyrv., reg. 5:51. szv. — Indul Prágerhof felé. d. u. 4:15 szmv., d. u. 1:01 gyrsv., éjjel 1:10 gyrv., reggel 6:06 szmv. — Erkek Prágerhof felől: reggel 4:36 gyrsv., d. u. 10:50 szmv., d. u. 3:59 gyrsv., este 9:55 szmv. — Indul Kanizsa felé: reggel 4:39 gyrsv., reggel 5:52 vegyv., d. u. 11:00 szmv., d. u. 4:02 gyrsv., este 10:07 szmv. — b) Nagy. államvasut. Erkek Kis-Czellről: este 9:42. Z.-Egerszegről: reggel 8:40. Indul Kis-Czellre: reggel 6:04. Z.-Egerszegre: d. u. 4:28. — Erkek Zagrabból: d. e. 10:55 és este 9:30. Varaszdrol: reggel 4:18, reggel 5:38, d. u. 12:50, d. u. 3:50. Indul Zagrabbá: reggel 4:44 és d. u. 4:25. Varaszdra: d. e. 11:44, d. u. 1:20, este 10:17. Novimárfoba: reggel 6:15.

Felolts szerkesztő: **MARGITAI JÓZSEF** Kiadó és lapfajtádos: **FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).**

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me Margital Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta 1 frt

Pojedini broj: koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Nekaj od golubov.

Od golubov i od njihovoga povanja kanim nekaj malo pisati vrednim čitateljum ovih novin; nemam Bog zna kaj vno-goga pisati, nego mislim i ufam se, da morebiti se bude netko z med vrednih čitateljov našel, koj bude moje kratke to-lnače za naslediti vredne primil. Jer s golu-bami se baš nikaj ne staramo, trpimo je istina pri hiže, jer smo se priveli k njim. Nemci tak veliju, da »Vnogo mladine i go-lubov oništižu gospodarstvo.« No, ja nato samo to velim, da »z bedaste prelje bedasti veler puše.«

Oni vnogi penezi, koje nam v zvunjske orsave odnešena mladina čez ljeto napuni šake, okolo 20 million forintov bormes samo tak dojdeju v naš orsag, ako se gazdarice s povanjem purah, guskah, racah, kokoših tak obrinuju, da vu tem se njim nenajdeju pari. Ali kak veselo prime devojka, ili mlada sneha, ako ju za »moj golubek« zove-mo, ravno tak malo se i stara s golubi.

Zvan onih, koji ljubiju golube, pri nas samo poljske golube držiju, koj si sam išce hranu po dvoru i po polju. Z vekšega ovak je i v redu, jer lépo bi gledal gazda, ako bi on golube čez leto i zimu z vrede moral hraniti. Njemu je zadosta, ako se samo onda mora obriniti za hranu golubovu, kad zemlju snég i led pokriva.

Ne govorim, proti onomu, da pri nas golube ne maziju, ali reč imam proti ono-

mu, da s povanjom njivom se ništi ne stara. Tak onda čez celo leto, još i v zimi se mladi vlečeju po gnjezdi. S takvog presilje-nog zimskog koreničva nigdar nebude dober, čitavi fajt, — bormes nega vu njim zahvalnosti.

To je istina, da naši poljski golubi jesu vučni k svakojačkomu vrémenu, ali već v žmekhoči, odrastljivosti i tustoči su jako slabi. Na ovi falingi, ako već gazda nema vremena se zolim pobriniti, bormes more se onda više obriniti gazdarica. — Skorom takak da bi videl nekoje, koji nato s čudnim obrazom pitaju v sebi, da kak? — To bormes nije coprija. Najprije nego bi zima nutri stupila, obvedovog spola, tojest mužkoga i ženskoga spola treba širom raz-deliti, pak samo vu protuletnim dobu je treba s kup pustiti.

To nezastavlja povanje, jer od protu-letja do jeseni se obilno moreju povati go-lubi, pak kaj je glavno, v ovim slučaju jake, čitavne mlade moremo imeti, ako još zvan toga ne zanemarimo golubinjake čisto držati.

Vnogi veliju, da golub pova tekuti Pova je bormes onaj smet i gnoj, koj se na-hadja v golubinjaku, gde najbolšu gnjezdu imaju svakojački smradi.

Siromaški golubi si sami nemreju po-moći, oguraviju se, jer od tekutih, nemaju mira. V čistim golubinjaku pak se ravno tak malo moreju povati tekuti, kak drugder, gde je red i čistoća.

Ali zvan poljskih golubov ima još i drugih golubov, koje po jedni strani za pa-radu imamo, ali ima golubov i za hasen, koji jako telo imaju, fletno se odebeliu, pak dobro pečenku nam poslužiju. — Ako naše domaće golube, koje pak v nikvi brižljivošti nedelimo, s takvimi golubi spa-rimo, budemo dobro činili. Jer odnesemo je na piac za prodaju i dobre peneze mo-remo za nje dobiti, ili pak sami dobimo dobru, tečnu pečenku.

Ima jih, koji rimske golube jako hva-lijuju, jer za jednu ili više kil žmekhoče dostigneju. Ali ova fajta nije preporučena, jer se ne pova dobro, pak je jako svadljive nature. S drugimi golubi se neterpi na jed-nim dvoru.

Ali ima i drugih, skorom tak jake rodne fajte golubov. Za takvu spoznavam tako zvane Strasser-golube, koji se v sused-noj Moravskoj zemlji na svakim dvoru na-hadaju, jako je lahko namesiti, dobro se provaju, pak poleg toga se i debeliju; ima svaku dobru znamenitost, koju od golubov za hasen imamo zahtevati.

Od žene zahtevamo, da je spametna, zatim da je krotka, kak golub. — Ali ova spametnost se pri dobri gazdarici tak kaže, da se za svim obrini, koj njoj v hiži, na dvoru i vu vrtu v ruke dojde.

A golub pak ravno tak si zasluži onoga maloga truda, — jer to s hasnom ide. —

Z A B A V A

U oblakih.

Poznato je, da su se francuzi u ratu sa prusi godine 187%, u balonih u zrak dizali i svojimi se na taj način u sporazu-mak stavljali. Ove vožnje u balonu su sva-koga zanimale, pak se je i takovih našlo, koji su uvijek probe delali, kak bi se takov balon mogel usavršiti na toliko, da bi ga čoviek u zraku po volji i proti vietru mogel ravnati. Te balonske vožnje u to vrie-me nisu samo u niemačkoj i franceskoj pre-uzele mah, nego su se tija u Americi za nje živo zauzimali, a to sve zato, jer je svaki hotel znajti, kak bi se na balonu dal napraviti korman.

Jednog liepok popoldana, početkom je-seni, spusti se takov balonski putnik skupa sa svojim balonom na jednom imanjču ne daleko od varoša u zapadnoj Americi, na skoro je bil obkolen od znatiželjnih, koji su razno-vrstna pitanja na njega stavljali. Balon je željeznom mačkom k zemlji privršćen i vu-žem, koje je putnik u ruki držal, po malo se u mirnom zraku kakti ogromna kruga

nihal, a za njem viseća košara za putnike, bila je od zemlje dva do tri pednja visoko. Balon je bil već prilično prazen plina, ko-jega je putnik već prije preko polovice spustil. Gospodar imanja, na kojem se je balon spustil, prime za vuže, koje je prije putnik u ruki držal, te s njegovom dozvolom poteg-ne u zraku lebdečega balona do švoje kuće, gde ga je kanil za stup plota privezati. Ali prije nego ga je privezal, prosila su gospo-darova dieca, da bi je otac malo u košaru balonovu metnul, jer su hoteli jedno malo na čerlenih kanapejih, koji su dva u košari bili, sedeti i nihati se; dieca su bila stara: deset, osam i tri godine. Kad ih je otac u košaru pometal, videlo se je, da je mali Jo-hanes za nekoliko lotih pretežak, jer je ba-lon odmah niže padal, a košara je sela na zemlju. Medjutim na nesreću nije otac toga najmladjega, već najstarijega iz košare dignul. Olahkočenje je za to zračno strašilo bilo preveliko, te se je balon odmah pričul više dizati, vuže je gospodaru imanja trgnul iz ruk te je doletel naglo u visinu, — u to vrie-me se je putnik i vlastnik balona u gos-podarovoj zobi presvlačil, te nije mogel u pomoć priskočiti. Badava je bila na balonu vi-

seća željezna mačka, jedno vrieme je zakvečena za plot držala balona, ali ju je odmah ba-lon opet od plota strgnul i šnjom u visinu odletel, te se sve više i više zdigal tak, da za nekoliko minutah već nije bilo moguće dva biela lišca razadržati, koja su iz ruba košare gledala i žalostno kričeć zvala: »Ja-pek, — Mamica!« —

Kad pak je daljina i megla glas i lišca diece posve sakrila, te, se je još samo balon kakti mala krugla u nedoglednoj visini vi-del, opal je otac od žalosti na zemlju a mati kakti bez pameti je vikala i ruke pružala u visinu za još malo vidljivom krug-lom, — ta zazivala pomeence ugrab-ljenu diecu. Zrakoplovac i vlastnik balona je medjutim batrivel roditelje tum svojom tvrđnjum, da će balon za kojih trideset ki-lometrah od varoša na zemlju se sest i da se dieci neće nikaj dogoditi, ako naravski nebi baš u vodu sel ili se nad velikom šu-mom na tlo spustil. U slučaju, da bude miesto, gde se balon dole spusti, povoljno, onda bi se samo toga bilo bojati, da starije diete prvo iz košaro stupi a mladje u košari pusti, jer u tom slučaju bi se opet olah-koćeni balon podignul i svoj put nastavil.

Iz povesti Magjarske.

Dalje.

1542-ga, oko polovice juliša je zaisto Ferdinand Joachima vojvodu poslala 40 jezer vojakov, koja vojskaseja magjarskom i sa Sv. oca pape vojskom na 80 jezer poveksala. Ali Joachim nije poslunul Perényi Petra i drugu magjarsku gospodu, nego je na mesto Budima Peštu obsel. Zbog toga je onda velika buna nastala, naša vojka je veliki pobitek trpela, nekrivog Perényia su vu tamicu bacili, gdetam je ipak on bil najbolši vodja, gdo se je junačko hrvál proti turkom. Ta nepravica je magjare tak bantuvala, da su vnoqi ostavili tabora, Thurzó, kraljevki namestnik, pak se je zahvalil iz službe.

Ferdinand je zatim po više zgubljenih bitkah i kad je videl, da vu Nemškim pomoć više nedobi, jer su nemci sa francuzi imali rat, je sa sultanom na pet ljet mir sklopil, tak da mu je na ljetu 30 jzer zlatih bil dužen platiti.

Nije moguće izpisati, kaj je trpel sada puk od turkova. da Vnogi, trpljenje polehkšaju, su tursku veru prijeli. Decu su turki vu Konštatinapolj peljali, gde su z njih janičare soldate odhranili. Veliki porez su brali, tak da su vnoqi, koji su sa penezu ne mogli platiti, su njim svojevoino svoju decu dali.

Med tem je i Utjesenih prevedel, da pomoć od turka već tak nemore dobiti i da Ferdinand vezda iz Nemske more pomoć prositi, jer su se nemci podrobikali sa francuzi, zato se je počel tajno sa Ferdinandom pogajati. Ova pogodba je izrekla, da Ferdinand Zigmondu svoju kćer da za ženu sa Oppeln i Ratibor knezijom; Utjesenicha za estergomskog nadbiškupa postavi i kakti vodju, ga na Erdeljski stolici ostavi, zatein da Ferdinand na hitrom vojsku pošlje vu Erdelj.

Ali tu tajnu pogodbu je ipak sazvedil sultan. Iz velike pogibelji, koja se je Utjesenichu grozila, ga je samo njegova velika pamet oslobodilo; Ferdinand je Utjesenichu na pomoć gizdavoga Castolda vodju poslal.

Utjesenich je sada sa kajakovimi rećmi obmamil turka i tak sposobno, da je ov mir dal Erdelju, nego je proti Temešvaru išel, kojega je Losoncy Istvan vitežko obranil.

Ali Castaldo se je sa Utjesenichom nikak ni mogel glihati, jer njegovu ljukavu politiku nije razmel, gdo se je trudil, da mir Ferdinandov sa sultanom na duže vremena obstoji. Castaldo i Pallavicini su ga pri Ferdinandu sa kajakovimi lažmi obtuzili, kaj je Ferdinand veruval i rekel njim je, da bolje, ako oni njega prestigneju kak on njih. To je njim bilo dosta, jer njih je i na Utjesenichovu blagu holjel zub, su ga kakti njegovi gosti vu Alvincu vmorili 1551-ga decembra 17-ga.

Na to se je turk jako razsrdil, poslal je Achmed pašu pod Temesvár, kojega je i vezda Losoncy sa 2500 ljudmi branil. On nije od nikoga mogel pomoć dobiti, svoju vrdenost je v zalog dal i ovak vojsku sakupil.

Ali kaj je bila njegova vojska proti 100 jezer turskoj vojski! Nemški i španjolski junaki su već ni mogli strpeti od glada, prisiljili su ga, da nek preda grada. On je nazadnje je poslunul, predal je grada tak, da slobodno vun otide. Ali turki su ne držali reć nego su vun iduće počeli sekati, iz česa se je veliko hivanje počelo vu velikoj borbi je i Lošoncy vumral junačko i telo se mu srušilo na kup mrtvih telah više junakah.

(Dalje sledi.)

Loparits.

KAJ JE NOVOGA?

Šest oktobar.

Približava se ono vreme, kad budemo petdeset let mogli svetkovati onomu žalostnomu dogodjaju, koj je 1849. leta šestoga oktobra dostigel onih trinajst magjarskih vodjah, koji su zbog svoje domoljubnosti morali tak bezramnu smrt podnesti. Sva pogrečka njim je samo to bila, da su ljubili svoju domovinu, branili naše pravice; domovinu našu jezeroletnu i pravice nisu dali gaziti s nogami. Koji su svoju domovinu tak ljubili, da su za nju krv dali, — koji su našega tabora za pravicu, za slobodšćinu na preobladanje vodili; pak da si austrianci domestiju svojega zgubička, koj njih je dostigel od oružja magjarov, poslali su sim rusa, zatein sa spolovili sve domo-

37
brance, i nje s nezahvalnom smrtjom stirali iz sveta ovoga. V Aradu varašu se je dokončala najžalostneša tragedia, kad su trinajst vodjih skončali, nekoje na galge obesili, nekoje pak spostrelili. Žalosten spomen je to nam! Svako ljetu su se dobre duše zmislele z ovih martirov, jer na šestoga oktobra se zveksinom po vekših mestah requiem služi za nje. Letos, kad je već petdeset ljet prešlo tomu, se na sve strani s velikom paradom pripravljaju na svečanost.

Spomen pokojne kraljice.

Denes je ljetu, da nas je postigla tak velika nesreća, koju nebudemo pozabili, doklam bude v nami jedna kaplja krv tekla, Denes je ljetu, da smo zgubili našu najbolšu kraljicu, našu patronu, onu dobru dušu, koja kak angel čuvar je svigdar tamo bila, gde je sila bila i nevolja. O nećemurna ruka, zakaj si skončala nam našu savetnicu, našu obrambu! Ti patrona vezda z neba doli glediš tvoga žalostnoga magjarskoga puka! Hitite se dragi ljudi nam ov dan na koljena, ter prosite skrušeno kraljicu, da naj za nas moli Boga!

Sneg.

Kak čitamo, bormeš dosta rano nas je dostigel ovaj zimski gost—sneg. Onda, kad bi ga trebalo, v zimi komaj da je nekaj opal, vezda, kad još najveća vrućina bi morala biti, pak curi. — V Fogarasvármegjiji je ta čuda, gde je prošli tjedan tuliko snega opalo, da su bližnje gore čisto bele.

Božja ruka.

V Ó-Becse zvanog občini na veliku mešu su v poleg crkve stojećim paromelinu najbolje mli. On den je ravno tamo veliko prošćenje bilo, pak si moremo premisliti, da kak je lepo bilo za strajnske romare. Po poldan, kad su se romari dimo odpravljali i pred melinom svete popevke popevali, remen velikoga kotača je zgrabil prvoga mlinaara za kaput i razdruznul ga je.

Nećermurne žene.

Poleg Győra stoji Kis-Barátheagy zvana občina, koja je vezda najedenput na glas došla. Tam su vodili jednu Kelemen zvanu

»O ne« — odgovori mati — »Jelica nebuđe iz balona bez Ivice na rukah išla, ona ga neće niti na minutu u košari samoga ostaviti.«

Balon je jednako išel svojim pravcem preko varaša i kad su dieca ljudi po ulciah videla, křicala su za pomoć, ali varaščani su balona videli ali glas nisu čuli, pak da su i čuli, koja hasen? —

Kada je nastala tmina, te je miesec išel, pričelo je malim putnikom a, visini hladno postajati, na to vzeme Jelica svoju pregaču te njom omota maloga Ivicu u zatim ga vzeme u naručaj veleča: »Sad budemo Boga molili, a onda budeš ti spal. I tak su sada mali putnici sklopili rućice te su baš pobožno molili svoje večernje kratke molitvice.

»Dragi Bog nas sad čuje moliti, jer smo mu posve blizu« — reće nedužni Ivica i taki zatim zaspi na podu košare sedeć a glavu u krilu. Jelice držec tak mirno, kak da doma u svojoj posteljici spava. Sestrica mu Jelica nije mogla spavati, ona je bila pametnija i starija, pak je i stranom dokučivala, da ovo putovanje nad oblaki nije nikakova šala. Medjutim je balon po mirnom

noćnom vriemenu sve dalje po zraku plovil, dok je prama jutro, na jeden krat se pričel zibati i nihati u zraku, kak da je odnemogel od dugog puta.

I to je bil prvi znak, da balon pričme lagano padati i da će se obistiniti ono, kaj je zrakoplovac, batrivič roditelje, rekel, k tomu pak je još to došlo, da je nieka sretna i tajna okolnost Jeličinu ruhu slučajno vodila do jedne žnore, koja je visoko iz balona dole u košaru pod balonom visela te je bila gore u balonu sa zaporcem u zavezu. Nieko stanovito čuvstvo ju je nukalo, da za tu žnoricu potegne. Lagano i voljko, kak da šnjim nebeski kormilar ravná, pričel se je balon dole k zemlji spuščati.

Sunce još nije izašlo, ali već je bila zorja, kad je Jelica preko ruba košare pogledavša vidla, kak se zemlja sve više i više balonu približava, jer joj se je činilo, kak je poslie povedala, da zemlja ide proti njim gore. Nu kad je košara čvrsto nasela, nije sedela na zemlji, nego u najvišem svržu jednog kruškovog drevá.

Radi toga je zbudila maloga brateka Ivicu te mu je tu povoljnu novinu povedala. Obodva su sad skoznuvali i čekali na svoje

oslobodjenje, jerbo pak im je u jutarnjem zraku dosta zima bila, ogrlili su se jedan drugoga i ovak se po mogućnosti topili.

Posiednik Burton, koj je u svojoj samotnoj kući u sredini svoga imanja stanová, prebudil se je u zorju te više nije mogel zaspati. Anda je svojoj dobroj ženi, koju je takodjer probudil, rekel: »Ja neznam, kaj je to, da više nemogu zaspati, — ništ nehasni — hoću se stati pak poglednuti okolo po dvoru i u štali.« — Kaj je poslie njegova žena od njega čula, je bil krič, koj je i nju iz postelje dignul te je pred vrata dopeljal, da da vidi, kaj se je dogodilo.

Čini se, da čim je iz kuća stupil, je najprije opazil ogromno strašilo — balona — koj se je kakovih dvadeset korakah od kuće nad velikom kruškom u zraku nihal, dočim je pod njim pričvrščena košara med svržjem čvrsto sedela. U onoj svojoj prvoj zabunjenosti je učinil ono, kaj bi u takovom slučaju svaki pametan čoviek učinil, on je najme pozval i svoju ženu.

Ovak se je anda pazljivo i plaho približaval k kruški, koja još nikada nije takovo neće nosila. Okolo drveta hodać kakti maček okolo vruće kaše, pregledaval je od

zenu, za koju su znali, da već čez dve ljeta funda nehotomice prijeto decu grešnih ženah i devojkah, tojest da s sredstvom je z matera pretirala deće. Grešne žene su ravno tak spolovili da i one primiju svoju zasluženou kaštigu.

Tuča.

V Göncz zvanou abaujvármegjinskoj občini je prošli tjeden tak debela tuća curela, kak kokošino jaje Jednu celu vuru je to curelo i zatim je celoga hatara za jeden pedenj veliki led pokrival. Gore su béle postale od leda. Plod, sad i trsje je na nikaj zašlo. Zima je tak velika, da ljudi v bundah hodiju.

Cigani.

V Szalonna zvanou občini je najedenput zginulo dete Varnai József zvanoga stanovnika. Dete je nemo bilo, pak zato su celu občinu spreiskali za njim, ali nigder ni su mu mogli na trag dojtí, doklam na zadnje su začuli roditelji, da on dan su po občini hodili cigani, koji putuju od jednoga sela do drugoga. Bez dvojno je dakle istina, da nemo dete su ovi vkrali, misleć, da za prošnju prikladno deće se nigdar ne bude mogle dati razmeti i tak nije moglo vun dati odkud je i kak je došlo v ruke njihove.

Naredba za bore.

Nesme sad svaki clovek bore tržiti, kak su to učinili do vezda k božiču. — Minister od zemljo-delavskih poslov je pod ostrum kaštigom odredil, da svi oni, koji za božično drevo hoćeju bore tržiti, za jušno i pravično priskrbu moraju si občinsku švedočbu zeti i onu svigdar pri sebi imeti.

Medvedska tužba.

Jeden clovek je v Arad zvanim varauš kupil jednoga medveda iz menazerie, da ga navči tancati i da s njim pohodi orsaga i peneze bude si skrbel. Ali medved nije mogućen za tanc, jer ga zadnje noge boliju. Kupec je zatužil prodavca, pak mu

je hotel medveda nazaj dati i nazaj je hotel prositi peneze. — Ali sud nije dal istinu tužniku, nego ga je jošće obsudil na stroške, jer tancanje medvedov zakon i tak nedopusti, nego i odredi, da oni grubodušni ljudi, koji nesrečne medvede na tance preganjaju, moreju se vloviti odprati k varmegjinskomu sudcu i k redarstvu, gde preganjavca zapreju, medveda zafantiju, ga zakoleju i kožu mu na hasen orsaga prodaju. Zato svaki dobro učini, koj to vidi, odmah ga prijavi žandarom i redarnikom.

Koj još nigdar nije videl krajcara.

V Ungvar su nutri rukkovali regruti, baki i med njimi jeden ruthén, visoki cantasti suhi mladić, koj je široko gledal nad puškom, bajonettom, na soldački opravi, pak okolo po vnuo zidin. Jer je tak bilo, da on sve takvoga nigdar nije videl. Već je pet dni star soldat bil, kad su je sve v red postavili i svakomu su drobno železje dali v ruke (tojest »lenunga«). Nekojemu vnuo črnih, nekojemu malo belih . . . i svaki baka si je v žep del drobno železje (t. j. peneze). Ovaj junak je samo gledal, da zakaj je to, i nazadnje je popital si jednoga pajdaša. On mu je povedal, da se ovo zoveju penezi i zato su, da si more nekaj kupiti v štacunu ili pri filarkaj. No ali niti to još nije čul junak, pak je čekal, kaj budeju drugi delali, da i on za njimi učini. Drugi su došli odišli v kantine. Jeden si je žganicu, drugi špeha ili sira kupil. I on je stupil k pultu, boječ se, da more biti se drugi šaliju s njim, je nekaj kupil. Dali su mu kaj je prosil, za kaj je on svoga celoga petdanašnjega lenunga dal kantineu. Pomalem pomalem su mu mogli raztolnačiti, da z trideset krajcarov još 24 nazaj dobi, pak da beli penezi su više vredni kak črni . . . Nije jako to veruval, pak vuni na gainku je z novič zel na pre peneze i obračal i pregledaval je nje i sklimaval si je s glavom . . . Čudnovato, kaj je sve na svetu . . . Ali i on svet mora čudnovati i žalosten biti, odkud takov dva-deset ljet star dečko dojde v naš svet.

svih stranah tu ogromnu kruglu. On je već više krat čul pripovedati, a i sam je čital o balonih, ali do sad još nije osobno ni jednoga videl, ali mu jo zeto ipak odmah bilo jasno, da je to takov jedan balon, koj je baš na njegovom dvoru se na zemlju spustil. Jedino mu je čudnovito videlo, da nikoga nevidi, koj bi balona do kraja na zemlju potegnul, jer to je znal, da se takovim balonom zrakoplovci po zraku voze, a ovde nema nikoga. Taj balon je anda moral nekome vujtí. Tak si je mislil. —

U to na jedan krat začuje glas iz košare, koja se je na kruškovem drvetu bila zadela i na to rekuć balona na užih v zraku držala: »Budite tak dobri, pak nas pomozite van iz košare i metnite dolje na zemlju, jer smo skroz sprezebljeni.« — A drugi diećinji glas se oglasi k-tomu: »I gladni smo, prosimo pomozete nam dole.«

»A tko ste vi i odkud ste došli? — zapite gore na drvo posiednik Burton.

»Mi smo Harvoodova dieca«, — odgovori sada prvi glas — »pak smo u balonu sim zabludili. Budite tak dobri pak nas dignite iš košare!«

Burton, koj je taj položaj iz riećih diece već na pol razmel i skoro bil na čistom, kak se je to moglo od prilike dogoditi, prime jedno dole viseće uže i za kratak čas mu je pošlo za rukom balona posve na

zamlju potegnuti. Naj prije digne iz košare maloga Ivicu, koj je odmah nekoliko korakah proti kući pobieži te se okrenuvši začudjeno gleda to strašilo, koje ga je cielu noć nad oblaki po zraku nosilo.

Njegova sestra je bila sva skroz na tuliko sgrezeblena, du su ju morali u sobu odnesti, gde je od zime drhtajuća cieli dogadjaj od kraja izpripovedila.

Još prije nego je sunce posve izašlo, bil je jedan glasnik na konju na Harvoodovo imanje poslan tum vesiciom obaviestju. Popoldan je sam došel si po diecu, a za nekoliko satih već su se doma na četveroprežnih kolih zastavom i muzikom u dvor pelali, očekivani od cieloga varošinca, a najmre pak od njihovih pajdašov — diece.

Isti hip, kad su domov prispiele, je domaći plebanuš u cirkvi obslužil večernicu sa »Tebe Boga hvalimo,« kojoj je većina puka one okolice prisustvovala a pod večer kasno je naimanja bila na brzu ruku pripravljena pučka svečanost, prigodom koje je Jelica svakomu pripovedala svoje doživljaje na oblaki, a mali Ivica, kojemu je iz nezakapčenih hlačah odstraga rubačka van viseta, kak mali repak, se je samo na sve smejal, on još nije mogel dokučiti ozbiljnost dogodivšega se — bil je premlad!

Em. Kollay.

Izložba v Segedinu.

V Segedinu su vezda v nedelju odpriliveli izložbu zemljogospodarstvenu. Na svečanost je odputoval sam nadvojvoda József, Darányi minister zemljodelavskih poslov, vnuo ablegatov i još više gazdov. Svečanost se s mešom počela, koju je Dessevfy biskup služil, pod ovim vremenom na jezero i jezero ljudstva se se spravljalo na mesto izložbe. Ob deseti vuri je došel nadvojvoda József s ministrom, s svojom pratjom i s višemi gospodami. Minister je nato govora držal, posle toga je József nadvojvoda mu odgovoril i zotim je izložbu odpril. Sad je nadvojvoda spregledal izložbu. Drugi dan je odputoval nadvojvoda. Na izložbi su prikazane sve stvari, koje k gospodarstvu spadaju. Lepa je izložba i sam to švedoći, da su naši gazdi na sve mogućí, kaj je dobroga i lepoga.

Nekaj za kratak čas.

Dobra prilika.

Anton: — Čudnovato! Čutim, da me ostavlja noć misljena. Kaj denes učinim, do zutra već pozabim.

Pavel: — Tak? jeli nebi mi posudil deset forintah?

V kupalištu.

A: Zakaj plavate na hrbtu?

B: Ja sem vinopivec, pak ako tuliko vode vidim, mi zlo postane.

Zakaj se boji od popa?

Ivan: Hodi zmenom, poslušni prodeštvo našega plebanuša?

Andraš: Ne želim još jedenkrat čuti.

Ivan: Pak kaj za tak hudoga predikatora držiš plebanuša?

Andraš: To ne velim, ali on me je zdal s mojom ženom.

Spametui odgovor.

Stranjski: Kak dalko je krčma od vašega stana?

Domaći: To od toga visi, kuliku pije clovek v krčmi.

Nije on bil.

Navučitelj: (razlaže stvorjenje zemlje). (zapazi, da dva dečeci nepaziju, nego se igraju. Naglo zavikne na jednoga):

Ti Pišta, gdo je stvoril sveta?

Pišta (plakajuć): Prosim lépo, nisam ja, nego Gjurek.

Pariz i Budimpešta.

A: V Parizu svaka obitelj ima svoju kuharicu.

B: To nikaj nije! Pri nas pak i svaki soldat ima svoju kuharicu.

Čudnovato.

Štefan: Ako v noći črnu kavu pijem, onda nemrem spati.

Lovro: Čudnovato, ja pak suprotivno, ako spavam, onda nemrem črnu kavu piti.

Zrok.

Svećenik: No sneha, zakaj se hoćete razpitati od svojega muža?

Mlada sneha: Jer pod jednim noćnu službu zvršava.

Gabona árák. — Ciena litka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frttól frtig
Buza	Pšcnica	8.30 —
Zab	Zob	5.20 —
Rozs	Hrż	5.00 — 6.00
Kukoricza uj	Kuruza nova	0.00 —
» » ó	» stara	5.20 —
Árpa	Jecmen	5.20 —
Fehér bab uj	Grah beli	7.00 —
Sárga » »	» zuli	6.25 —
Vegyés » »	» zinčšan	5.50 —
Lenmag	Len	9.00 —
Bükköny	Grahorka	5.00 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Nyilttér*

E rovat alatt közltekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. legujabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes, „Henneberg selyem“ 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. Privát-fogyasztóknak póstabér és vámmentesen valamint házhöz szállítva, — mintákat pedig póstafordultával küldenek,

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító)

Zürichben.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó

Hirdetések.

484. sz. 1899.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbíróóság 1897. évi számu végzése következtében Varga Lajos nagy-kanizsai lakos ügyvéd által képviselt Tolnai gróf Festetich Jenő zala-ujvári lakos javára Horváth Antal mura-szerdahelyi lakos ellen 219 frt s jár. erejéig 1897. évi november hó 15-én foganatositott kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 730 frtra becsült 1 piros szörü bika, 1 fehér piros tarka szörü bika, 2 pejszörü kancza ló és 3 tehénből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbíróóság 1899. V. 322/2. sz. végzése folytán 219 tőkekövetelés és eddig összesen 35 frt 50 kiban bíróilag már megállapított költségek erejéig Mura-Szerdahelyen, végrehajtást szenvedő házánál leendő eszközzésére

1899. évi szeptemb. hó 13. napjának délutáni fél 3 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 861

Kelt Csáktornyán, 1899. évi augusztus hó 30. napján.

Glavina János
kir. bírósági végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Muraközi takarékpénztár és társainak végrehajlatóknak

Hajdárovcis Mihályné, Horváth Imréné, Blazseka Bálint palinovecki lakosok elleni végrehajtási ügyében 200 frt tőke, ennek 1897. május hó 6. napjától járó 6 % kamatai, 1/2 % váltó díj, 3 frt 50 kr. óvási. 30 frt 40 kr. eddigi, 10 frt 05 kr. árverés kérvény költség, ugy 272 frt 72 kr., 200 frt, 81 frt, 70 frt 72 kr., 37 frt 79 kr., 195 frt, 96 frt 32 kr., 600 frt 42 kr tőkék és jár. kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. járásbíróóság területén fekvő a palinovecki 269. sz. tjkvben A l. 15, 92, 472, 491 hrzi sz. a. foglalnt ingatlanokból Horváth Imrét illető 1/3 részére 371 frt kiáltási árban mint becsárban az

1899. évi szept. hó 16. napján
d. e. 10 órakor

Palinovecz község házána dr. Tuboly Gyula, Zakál Henrik, Csesznák József, dr. Tamás

János, dr. Kemény Fülöp, és Atzél Pál ügyvédek közbenjöttével Zakál Henrik kérelmes vevő veszélyére és költségére megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fent kikiáltó ár 10 %-át bánatpénz fejében letenni, a vevő a vételért 3 részletben lefizetni köteles s végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulírt telekkönyvi hatóságnál és Palinovecz községi előjáróságnál megtekinthetők.

A kérvény költségére dr. Tamás János részére Zakál Henrikkel szemben 11 frtban állapították meg.

Miről az érdekeltek értesítettek. 892
Perlakon, 1899. évi július hó 30-án.

A kir. járásbíróóság, mint telekkönyvi hatóság.

Keil-lakk

(GLASUR)

legkitünőbb mázoló szer puha padló számára.

Padló-fényesítő

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padlószámára. 1 köcsög ára 45 kr.

Arany-fénymáz

képeretek stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

Heinrich Miksa cézegnél Csáktornyán.

8-118

Ajándéktárgyak dús választékban.

Pollák Bernát

órás és ékszerész Csáktornyán.
Főtér, az uj takarékpénztári épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

svájci zsebóra, arany-, ezüst- és chinai-ezüst-áru raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árákért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árák mellett.

Legjobb szerkezettől svájci zsebórák.

Fall ingedérek raktára.

Arverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. bíróság 1898. évi V. 440/1. számú végzése következtében Wollák Rezső csáktornyai ügyvéd által képviselt Csáktornyai takarékpénztár javára Pongrácz István mura-csányi lakos ellen 308 frt s jár. erejéig 1898. évi november hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 775 frtra becsült 5 kukoricza kas kukoriczával, 2 szekér és 2 lóbol álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbíróság 98. évi V. 440/5. számú végzése folytán 309 frt — kr. tökekövetelés, ennek 1896. évi kugusztus hó 16. napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltó díj és eddig összesen 59 frt 90 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen, vagyis Mura-Csányban leendő eszközésére

1899. évi szept. hó 12. napjának d. u. 3 órája

határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik. 885

Kelt Perlakon, 1899. évi aug. hó 20-án.

Sós Frigyes kir. bír. végrehajtó.

Sirkő fiókraktár és kőfaragó műhely megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Csáktornyán, a pályaudvar közelében levő Milde-féle házban egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

sirkő-raktárt és kőfaragó-műhelyt

nyitottam.

Allandóan raktáron tartok mindennemű egyszerű és diszesebb kivitelű márvány, gránit, syenit és elsőrendű homokkő sirkőveket és utereszteket.

Kőfaragó műhelyemben végzek különféle épület és szobrász munkákat, valamint gipsz és cement épület díszítéseket. Elvállalok sirbolt építkezéseket, köburkolatokat, kovácsolt- vagy öntöttvas rácszatok, oszlopok készítését, ugy-szintén az összes e szakba vágó munkákat. Javításokat, kőbaluszterek, vázák esztergályozását a legjutányosabban számítom.

Kiterjedt szakismeretem valamint a rendelkezésemre álló kitűnő munkások azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy b. megrendelőim teljes megelégedését nyerhetem meg, mit Nagy-Kanizsán sikerült már kivivnom, hol a hat év óta virágzó főüzletem van.

Szíves megbizásaitat kérve, maradok

kiváló tisztelettel

Tersztenyák Bódog

építő és műkőfaragó

Nagy-Kanizsán és Csáktornyán.

872 4—4

Morandini Bálint téglagyára Csáktornyán

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy dráva-szent-mihályi (Csáktornya mellett) táglagyáramban kitűnő minőségű

új préselt (francia alaku) tetőtéglát

gyártok, melyet nagyon jutányos áron szállítok.

Mintát kívánatra készséggel küldök.

Szíves megrendeléseket alanti címre kérve maradok

kiváló tisztelettel

Morandini Bálint

Csáktornya.

Megjegyzés:

méterenként 15 drb. cserép szükségeltetik.

Morandini Valentova ciglenica vu Čakovcu

Imam sreću pošt. obćinstvu na znanje dati, da vu mojoj dráva-szent-mihályiskoj (polog Čakovca) ciglenici izvrstne

nove prešane (vu francuzkoj formi) cigle

(črepe) za krov delam, koje za jako fal cěnu prodavam.

Muštre pošiljam svakomu, koj hoće kupiti.

Kupce prosim, naj se na nižji atress k meni obrneju.

S poštovanjem

Morandini Valent

vu Čakovcu.

Napomena: Na metru je 15 črepov treba.

888 2—*